

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput centesimum vigesimum sextum. Jesus à Judaeis & Ethnicis capitis damnatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

an post Matthæum fuerit suppositus, & ad fidem ipsi faciendam confectus, ac Ebrais deinde obtrusus. Id quidem dissimulavit Hieronymus, sed inde tamen depromptam esse Matthæi *ἱστορίαν* haudquaquam credere se declaravit, verum ex ipso Zacharia reperiit. Minime vero ait Origenes visum sibi hunc Jeremiæ librum apocryphum, at ad priorem suspicionem, alteram addit, ex aliqua nempe apocrypha scriptione, Jeremiæ nomen præ se ferente, depromptam esse hanc, quam profert Matthæus, prædictionem; quemadmodum alia quadam Novi Testamenti Scriptores ex apocryphis libris depromere. Opinionem hanc nullo pacto, ne ut suspicionem quidem, probare possum: apocryphorum enim testimonia à Paulo Apostolo in tradendis præceptionibus usurpari cum fructu potuerunt, & ab Evangelista in mortis Christi historia prolata fuisse falsam prædictionem, & librum *ἀποκρυφῶν* sic tanquam Canonicum, nulla distinctionis adhibita nota fuisse citatum, haudquaquam mihi persuaderi potest. Urcunque est, liquet certe vetustissimum hoc esse mendum, ut & Augustinus asseverat. Quod ad Evangelistam & Prophetam dissonantiam attinet, manifestum est ad Prophetam sententiam attendisse Evangelistam, verba neglexisse; quemadmodum ab Interpretibus recte observatum est. Tantum abest ut in sententia inter illos disconveniat. Atque hunc morem in testimoniis à Scriptura sacra recitandis tenuisse Evangelistas & Apostolos hoc loco observat Hieronymus. Idem in libro De optimo genere interpretandi, hunc nodum solvens, *Abstine hoc*, inquit, *de pedisequo Christi dicere*, (Matthæum significat) *cui cura fuit, non verba aut syllabas aucupari, sed sententias dogmatum ponere*. Queritur apud Zachariam Deus mercedem suam triginta argenteis esse appensam: atque tam exiguum & vile sui pretium indignatus, jubet id Prophetam projicere *אל הרוגה אל*, ad figulum; quod & ab hoc factum est, projectis iis in domum Domini ad figulum. Plane cum iis congruit Matthæus, si sententiam duntaxat spectes; nec multum abludunt verba. Perpicuum est præterea ejusmodi esse vaticinationem hanc, ut in Jesum Christum proprie conveniat; accurate designata venditione, pretio venditionis, ac numero nummorum, projectione nummorum, loco etiam projectionis, ac nomine loci. Quæ si in Zachariæ tempora conferas, vix sane, ac ne vix congruent: nam quid hoc esse dicas, Deum pretio æstimari se voluisse ab Israëlitis; ac illos æstimatione Dei facta, triginta argenteos Dei pretium appendisse? Sin hæc in allegoriam trahere velis, non nisi adhibita vi id efficies. Quid hoc vero est, quod fieri jubet Deus, projici pretium illud ad statuarium: nam quod ait Grotius, agrum fuisse in quem projiciebantur fracta Templi scilicet, gratis omnino dicitur, nec rationi convenit: nam quis putet agrum excipiendis Templi scilicet fractis fuisse destinatum; non his potius certe, quam reliquis sordibus; unde nec à scilicet, potius quam à sordibus nomen habuerit. Itaque vix legitimum inde sensum extundas; cum proprium & verum reperias in historia Christi Jesu. Etsi vero notavimus propositum id fuisse Grotio, ut proprios & directos vaticiniorum sensus eriperet historiæ Christi, remotos solum & obliquos relinqueret, hoc tamen loco, veritate quippe victus, allegoricam tantum expositionem concessit temporibus Zachariæ, propriam in historiam Christi quadrare fassus est.

Grot. in
Matth. 27. 9.

CAPUT CXXVI.

Jesus à Judæis & Eθνicis capitis damnatur.

PSALM. 2. 2. *Adfiterunt reges terra, & principes convenerunt in unum, adversus Dominum, & adversus Christum ejus.*

Psalm. 21. 17. *Quoniam circumdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.*

Psalm. 40. 6, & seq. *Inimici mei dixerunt mala mihi, Quando morietur & peribit nomen ejus? Adversum me susurrabant omnes inimici mei, adversum me cogitabant mala mihi: verbum iniquum constituerunt adversum me.*

Psalm. 68. 13. *Adversum me loquebantur, qui sedebant in porta.*

Psalm. 93. 21. *Capiebunt in animam Justis,*

MATTH. 20. 18. *Ecce ascendimus Jerusalem, & Filius hominis tradetur Principibus Sacerdotum, & Scribis, & condemnabunt eum cum morte. Et Marc. 10. 33.*

Matth. 26. 66. *At illi respondentes dixerunt, Reus est mortis. Et Marc. 14. 64.*

Matth. 27. 3. *Tunc videns Judæus, qui eum tradidit, quod damnatus esset, penitentia ductus, reulit triginta argenteos.*

Matth. 27. 26. *Tunc dimisit illis Barabam; Jesum autem flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. Et Marc. 10. 33. & 15. 15. Luc. 23. 24, 25. Joh. 19. 13, & seq.*

Luc. 23. 6, & seq. *Pilatus autem audiens Galileam, interrogavit si homo Galilæus esset.*

Et ut

& sanguinem innocentem condemnabunt.

Sap. 2. 19, 20. Contumelia & tormento interrogemus eum, ut sciamus reverentiam ejus, & probemus patientiam illius. Morte turpissima condemnemus eum.

IIa. 53, 8. De angustia & judicio sublatus est.

Jerem. 11. 9. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam; & non cognovi quia cogitaverunt super me consilia, dicentes, Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium, & nomen ejus non memoretur amplius.

Et ut cognovit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Jerosolymis erat illis diebus. Herodes autem, viso Jesu, gavisus est valde: erat enim cupiens eo multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. Stabant autem Principes Sacerdotum & Scribae, constanter accusantes eum. Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo, & illi induitum veste alba, & remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem.

Act. 4. 24, & seq. Qui cum audissent, unanimiter levaverunt vocem ad Deum, & dixerunt, Domine, tu es qui fecisti caelum & terram, mare, & omnia quae in eis sunt: quæ Spiritu sancto per os Patris nostri David pueri tui dixisti, Quare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania? Adhuc erunt reges terra, & principes convenerunt in unum, adversus Dominum, & adversus Christum ejus? Convenerunt enim vere in civitate ista, adversus sanctum puerum tuum Jesum quem unxisti, Herodes & Pilatus, cum Gentibus & populis Israël, facere quae manus tua & consilium tuum decreverunt fieri.

CAPUT CXXVII.

Jesus cruci suffigitur.

GEN. 22. 6, & seq. Tulit quoque (Abrahamus) ligna holocausti, & impavit super Isaac filium suum. Cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum.

Exod. 12. 1, & seq. Dixit quoque Dominus ad Moysen & Aaron in terra Egypti. Loquimini ad universum caetum filiorum Israël, & dicite eis, Decima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias & domos suas. Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus. Et servabitis eum usque ad quartam decimam diem mensis hujus, immolabitque eum universa multitudo filiorum Israël ad vesperam. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, & azymos panes cum lactucis agrestibus. Erit autem sanguis vobis signum in aedibus, in quibus eritis, & videbo sanguinem, & transibo vos. Habebitis autem hanc diem in monumentum, & celebrabitis eam solennem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno.

Num. 21. 6, & seq. Quamobrem misit Dominus in populum ignitos serpentes, ad quorum plagas, & mortes plurimorum, venen-

MATTH. 20. 19. Tradent eum Gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum.

Matth. 26. 2. Scitis quia post biduum pascha fiet, & filius hominis tradetur ut crucifigatur.

Matth. 27. 22, & seq. Dicit illis Pilatus, Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? Dicunt omnes, Crucifigatur. Ait illis Praeses, Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant, dicentes, crucifigatur. Tunc dimisit illis Barabbam; Jesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, & induerunt eum vestimentis ejus, & duxerunt eum ut crucifigerent. Exeuntes autem invenerunt hominem Cyrenaeum, nomine Simonem: hunc angariaverunt, ut tolleret crucem ejus. Et venerunt in locum qui dicitur Golgotha, quod est Calvaria locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum: & cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes. Et Marc. 15. 13, & seq. Luc. 23. 21, & seq. Joh. 19. 6, & seq.

Matth. 28. 5. Respondens autem Angelus dixit mulieribus, Nolite timere vos: scio enim quod Jesum, qui crucifixus est, queritis.